

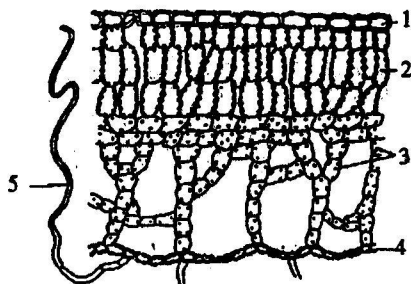
дрога (*Folium Stramonii*) се съдържат пропанови алкалоиди.

Рисува се част от лист.

Устройство на лист на подбел (*Tussilago farfara* L.)

Наблюдава се напречен пререз на лист на подбел (фиг. 72). Горният епидермис е съставен от един ред клетки с плътно прилепнали радиални стени и малък брой устица. Мезофилът включва ясно разграничими палисаден и гъбчест паренхим. Палисадната тъкан е съставена от няколко реда цилиндрични клетки. Гъбчестата тъкан е с еднослойни редове клетки. В отделни клетки има сферокристали от инулин. Върху долния епидермис са разположени многоклетъчни трихоми, които са съставени от една или няколко малки основни клетки и една върхна голяма спирално извита клетка.

В листата на подбела, които се използват като дрога (*Folium Farfarae*) се съдържат хетерополизахариди.

Фиг. 72. Лист на подбел (*Tussilago farfara* L.): 1 – горен епидермис; 2 – палисаден паренхим; 3 – гъбчест паренхим; 4 – долен епидермис; 5 – камшичести власинки

Устройство на лист на германска перуника (*Iris germanica* L.)

Листата на перуниката имат мечовидна форма и са прегънати по средната жилка така, че морфологично горната им повърхност е обърната навътре, а долната – навън. Наблюдават се полутрайни препарати с тънки напречни прерези от лист на перуника. При малко увеличение се разглежда общото разположение на тъканите, а при голямо увеличение – детайлният им строеж (фиг. 73). Повърхността на листа е покрита с еднослоен епидермис. Външният (долен) епидермис има кутикула и на места се виждат гъввания, в които са разположени затварящите клетки на устицата, а под тях – добре развита въздухоносна стаичка. На вътрешната (горната) страна на листа клетките на епидермиса са поедри и тънкостенни, кутикула и устица липсват. Под епидермиса се разполага однороден мезофил. Клетките са закръглени и тънкостенни, с междуклетъчни пространства. Под външния епидермис клетките на мезофила са по-дребни и по-богати на хлоропласти. От горната и долната